

[ΧΩΡΟΣ ΑΝΑΨΥΧΗΣ ΔΙΠΛΑ ΣΕ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΚΑΥΣΗΣ ΑΠΟΡΡΙΜΜΑΤΩΝ]

Το «Copenhill» είναι ένα ακόμα από τα έργα εκείνα με τα οποία η «μικρή» Δανία καθιερώνεται ως «μεγάλη» δύναμη στις περιβαλλοντικές τεχνολογίες αλλά και την αρχιτεκτονική. Ο διευθυντής του, Πάτρικ Γκούσταβσον λέει στην «Κ». «Φανταστείτε ένα κτίριο που φθάνει τα 85 μέτρα σε ύψος, μια τελευταίας τεχνολογίας βιομηχανική εγκατάσταση η οποία έχει μετατραπεί σε ένα “αστικό βουνό”. Από την κορυφή του ξεκινά μια πίστα τεχνητού σκι, μήκους 450 μέτρων, με κλίση από 45% στο υψηλότερο σημείο της έως 14% στο χαμηλότερο. Τέσσερις αναβατήρες σκι (σ.σ. στην ουσία κυλιόμενοι διάδρομοι) οδηγούν από το χαμηλότερο επίπεδο στην κορυφή, όπου βρίσκεται ένα εστιατόριο με υπέροχη θέα, που προσφέρει υγιεινά δανέζικα πιάτα. Στη βάση βρίσκεται ένα “after ski cafe&bar”, ένας χώρος ενοικίασης εξοπλισμού σκι και ένα επώνυμο κατάστημα. Για όσους επιθυμούν να μάθουν σκι εδώ, συνεργαζόμαστε αποκλειστικά με συγκεκριμένη, πολύ γνωστή στη Δανία σχολή».

Συνολικά το Copenhill καταλαμβάνει έκταση 17.000 τετραγωνικών μέτρων. «10.000 τ.μ. είναι η πίστα του σκι. Παράλληλα, με την πίστα του τεχνητού σκι –η οποία είναι κατασκευασμένη από ένα ειδικό υλικό στην Ιταλία και ανακυκλώνεται όταν φθαρεί– βρίσκεται ένα μονοπάτι για περπάτημα και τρέξιμο, μήκους 490 μέτρων. Επίσης, στην ίδια εγκατάσταση έχει δημιουργηθεί και ένας τοίχος αναρρίχησης, ύψους 85 μέτρων». Η επίσκεψη στον χώρο και η χρήση του είναι δωρεάν. «Οι πολίτες πληρώνουν μόνο για τη χρήση των αναβατήρων ή για να ανεβούν στον τοίχο αναρρίχησης. Η κορυφή είναι επισκέψιμη και μέσω γυάλινου ανελκυστήρα, από τον οποίο κάποιος βλέπει το εσωτερικό του εργοστασίου καύσης».

«Η μονάδα διαθέτει τις πιο σύγχρονες τεχνολογίες στον τομέα της και πολύ αυστηρότερες προδιαγραφές από αυτές που ορίζει ο νόμος. Οι εκπομπές καθαρίζονται πρώτα ηλεκτροστατικά, μετά με φίλτρα και στη συνέχεια ο καπνός “πλένεται” με νερό, το οποίο επαναχρησιμοποιείται. Ίσως είναι πιο επικίνδυνο για την υγεία σου να περπατάς στο κέντρο της Κοπεγχάγης παρά να βρίσκεσαι για σκι στο Copenhill. Επιπλέον, οι εκπομπές ελέγχονται αυστηρά, πρώτα από το ίδιο το εργοστάσιο και στη συνέχεια από ανεξάρτητο φορέα. Για να καταλάβετε, γίνεται μια μέτρηση ανά δευτερόλεπτο. Είναι υψηλότερη προτεραιότητα για τους δήμους να είναι η μονάδα ασφαλής, παρά να παράγει ενέργεια».

Το εργοστάσιο διαχείρισης απορριμμάτων Amager Bakke της ARC (Amager Resource Center) εγκαινιάστηκε 2,5 έτη νωρίτερα, την άνοιξη του 2017. Στις εγκαταστάσεις του γίνεται διαλογή στα σύμμεικτα απορρίμματα και ταυτόχρονα καίγονται για την παραγωγή ηλεκτρισμού και θερμότητας τα υπόλοιπα. Η διοίκηση της μονάδας υπολογίζει ότι διαχειρίζεται τα απορρίμματα περίπου 550.000 κατοίκων και 45.000 επιχειρήσεων, παράγοντας ρεύμα και θέρμανση για 150.000 νοικοκυριά (υπολογίζεται ότι οδηγούνται σε καύση 400.000 τόνοι αστικών απορριμμάτων ετησίως).

Εξηγώντας στον κ. Γκούσταβσον τις επιφυλάξεις που υπάρχουν τα τελευταία χρόνια στην Ελλάδα για την καύση απορριμμάτων, εκείνος υποστηρίζει ότι επί της αρχής η τεχνολογία έχει δώσει λύσεις. «Η πόλη της Κοπεγχάγης έχει ένα κεντρικό σύστημα θέρμανσης. Η συγκεκριμένη μονάδα καλύπτει περίπου το 20% των αναγκών της πόλης. Τα απορρίμματα είναι ένας πόρος που πρέπει να αξιοποιείται όσο το δυνατόν περισσότερο. Γι’ αυτό πρέπει να ανακυκλώνουμε και να επαναχρησιμοποιούμε όσο το δυνατόν μεγαλύτερες ποσότητες. Όμως, μια σύγχρονη κοινωνία είναι αδύνατον να εξαφανίσει τα απορρίμματά της. Ανάμεσα σε αυτά θα υπάρχουν πάντα υπολείμματα, που δεν έχει νόημα από περιβαλλοντική άποψη να προσπαθήσουμε να ανακυκλώσουμε γιατί είναι ιδιαίτερα ακριβό. Επομένως, αυτά μπορούμε να τα χρησιμοποιήσουμε ως καύσιμο. Εφόσον υπάρχει μέσα στις επόμενες δεκαετίες μείωση του όγκου των απορριμμάτων, τότε σιγά σιγά θα κλείνουν οι υφιστάμενες μονάδες καύσης. Όσο για τη συνύπαρξη πόλης και καύσης, πιστέψτε με, η Δανία δεν κάνει “εκπτώσεις” στην ασφάλεια των πολιτών της».

Η Δανία, πάντως, είναι μια χώρα που σε μεγάλο βαθμό έχει βασίσει το μοντέλο διαχείρισης των απορριμμάτων της στην καύση. Κάθε πόλη διαθέτει τη δική της μονάδα, πολλές από τις οποίες θεωρούνται πλέον απαρχαιωμένες και είναι σε διαδικασία ανασχεδιασμού. Ο κύριος λόγος για την επιλογή αυτή ήταν εδώ και δεκαετίες οι μεγάλες ενεργειακές ανάγκες της χώρας: εκτιμάται ότι το 5% της ενέργειας και το 20% της θερμότητας παράγεται με τον τρόπο αυτό. Ο αντίλογος απέναντι στην επιλογή αυτή είναι ότι η καύση απορριμμάτων ως βασική μέθοδος διαχείρισης είναι αντίθετη στις αρχές της κυκλικής οικονομίας και οδηγεί τους πολίτες και τις κοινωνίες στην αίσθηση ότι «εξαφανίζουν» τα σκουπίδια τους, αντί να ενδιαφέρονται για την μείωση των παραγόμενων ποσοτήτων. Στόχος, πάντως, του δανέζικου υπουργείου Περιβάλλοντος είναι η ανακύκλωση αστικών απορριμμάτων στη χώρα να φθάσει το 50% έως το 2022.

ΠΗΓΗ: ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ 14/10/2019

ΔΙΑΣΚΕΥΗ

ΠΕΤΡΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

[ΦΙΛΟΛΟΓΟΣ ΣΤΟ ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΔΙΑΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΑΧΑΡΝΩΝ]

11/2019